

Mulțumire provozorie...

Florin-Cezar CĂLIN

Stă timpu-nțepenit parcă-n trecut,
(în mintea mea domnește iar misterul!).
Trecut-a gândul ... nu l-am cunoscut,
Fiindcă nu-i știu deloc eu ... caracterul.

Murmur de vis părând eternitate,
"Îmi amintește că-ncepând de azi!".
Ființa ta-mi va fi divinitate,
Altarul vieții pe care tu arzi.

Nu știu ce am pierdut din sentimente,
(și vreme lungă am orbecăit!).
Ca să-mi găsesc zile-evenimente,
Și-n dânsale să mă știu rătăcit.

Un Univers cumplit de îndoieli,
(eu văd târziu că l-am scăpat din mână!)
"Dar mâine am să-ndrept dintre greșeli!",
De ... nici ca amintiri n-or să rămână!.

Îmi este încă gândul tot la zi de ieri,
...nu pot uita vădite aparențe!.
(sau că mă îndreptam spre ... nicăieri),
Având eu conștient niște curențe.

Misterul nostru a fost dezlegat,
Secretul vieții noastre împărțit.
"Sunt conștient ce am de regretat!",
Dar eu m-am resemnat! Și-s mulțumit!.

Brăila, noiembrie 2017